

लराले तु पूर्णेत्यगानः तद्वर्षं त्वैराशिकेन फलकत्समा ।
दीप्तांशुः पुं दीप्ता अंगदोऽस्य । १। चर्ये “यथा हि दिवि
दीप्तांशुः प्रभासयति तेजसा” भा० आ० १७१ अ० ।
२ अर्कदृष्टे च ।

दीप्ताक्ष पुंस्त्री० दीप्ते अक्षिणी अस्य प्रच् । १। विडाले त्रिका०
स्त्रियां ङीष् । २। दीप्तेनोचनान्विते नृपराक्षसादौ त्रि० ।
“वाङ्मः सन्दरवंशानां दीप्ताक्ष्यां पुरुरवाः” भा० उ०
७१ अ० स्त्रियां ङीष् । “एताश्चान्याश्च दीप्ताक्ष्यः करभो-
क्तमूर्धुजाः” भा० व० २७६ अ० ।

दीप्ताग्नि पुं दीप्तेऽग्निरस्य । १। अग्नौ स्त्री त्रिका० तेन
भुक्तीतमात्रेण यातापिससृद्रयोजंठरानलेन जारणात्
तस्य तथात्वम् । २। दीप्तेजठरानलयुक्ते त्रि० “बलिनः खर-
भक्ष्या ये ये च दीप्ताग्नेयो नराः” । “सात्त्वतोऽत्यतया
वापि दीप्ताग्नेः स्वरूपस्य च” सुश्रु० कर्म० । २। दीप्ते यज्ञौ
पुं० “सधूमदीप्ताग्निरुचोनि रेजुः” मट्टिः “शब्दान् दीप्ता-
ग्निमहाशान्” भा० व० १० अ० ।

दीप्ताङ्ग त्रि० दीप्तेमङ्गमस्य । १। दीप्तिवृत्तदेहके । २। मयूरे पुंस्त्री
शब्द० स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।

दीप्ति स्त्री दीप-भावे क्तिन् । १। त्विप्रभायाम् “एवं दीप्त्रा
योजनं भाति सन्ध्या” ह० मं० ११ अ० । २। अभिव्यक्तौ च
ज्ञानाभिव्यक्तिरूपदीप्तेः कारणानि पात० सू० भाष्ययोह-
क्तानि यथा

“योगाङ्गानुष्ठानदशुद्धिद्वये ज्ञानदीप्तिराविवेकख्यातेः” सू०

“योगाङ्गान्यष्टावभिधायिष्यमाणाणि तेषामनुष्ठानात् पञ्च
पर्वणो विषयस्याशुद्धिरूपस्य ज्ञेयानुष्ठानतुल्ये सस्यगन्तान-
स्याभिव्यक्तिर्यथा यथा च साधनान्यनुष्ठीयन्ते तथा तथा
तत्त्वमशुद्धिरापद्यते यथा यथा च ज्ञीयते तथा तथा च-
क्षयक्रमानुरोधेन ज्ञानस्यापि दीप्तिर्विवर्धते सा खल्वे-
षा विड्विः प्रकर्षमनुभवति या विवेकख्यातेरा गुण-
पुरुषस्वरूपविज्ञानादित्यर्थः । योगाङ्गानुष्ठानमशुद्धेर्वि-
योगकारणं यथा परशुः क्रेशस्य, विवेकख्यातेस्तु प्राप्ति-
कारणं यथा धर्मः सुखस्य, नान्यकारणम् । कति चैतानि
कारणानि शास्त्रे भवन्ति नवैवेत्याह तद् यथा
“उत्पत्तिस्थितिविपरिवर्तकारणप्रत्ययाप्रत्ययः । विद्योगान्य-
त्वष्टतयः कारणं नवधा स्मृतम्” इति । तत्त्वोत्पत्ति-
कारणं मनोभवति ज्ञानस्य, स्थितिकारणं मनसः पुरु-
षादेता शरीरस्येवाह्वार इति अभिव्यक्तिकारणं यथा
रूपस्याचोकक्षया रूपज्ञानम् । विकारकारणं मनसो

विषयान्तरम् यथाग्निः पाकस्य, प्रत्ययकारणं धूमज्ञान-
मग्निज्ञानस्य, प्राप्तिकारणं योगाङ्गानुष्ठानं विवेकख्यातेः
वियोगकारणं तदेवाशुद्धेः अन्वयकारणं, यथा सुवर्ण-
कारः सुवर्णस्य, एवमेकस्य प्रत्ययस्याविद्यामूढत्वे हेमो,
दुःखत्वे रागः, सुखत्वे तत्त्वज्ञानं माध्यस्थ्ये, धृति-
कारणं शरीरमिन्द्रियाणां, तानि च तस्य महाभूतानि
शरीराणां तानि च परस्परं सर्वेषाम् । तैर्यग्येनमा-
तृप्रदेवतानि च परस्परार्पणादित्येवं नव कारणानि
तानि च यथासम्भवं पदार्थान्तरैरेव योज्यानि” भा०
स्त्रीणां यौवने अयत्नमाध्वे गुणभेदरूपे सत्वजोऽलङ्कारे
च “यौवने सत्वजास्तामसमहाविंशतिसंख्यकाः । सप्त-
ह्वारास्तत्र भावहावहेलास्तयोऽङ्गजाः । शोभा कान्तिश्च
दीप्तिश्च माधुर्यञ्च प्रगल्भता” इत्युपक्रमे “रूपयौवम
बालित्यभोगादौरङ्गभूषणम् । शोभा प्रोक्ता, चैव का-
न्तिर्नम्रयाप्यायिता द्युतिः । कान्तिरेवातिविस्तीर्णा
दीप्तिरित्यभिधीयते” सा० द० लक्षयित्वा उदाजहार यथा
“तादृशस्य विलासः समधिकलायणसम्पदोद्दामः ।
धरणिस्तलस्याभरणं युवजनमनसोयशोकरणम्” । दीप-
कर्त्तरि संज्ञायां क्तिच् । ४। लाक्षायां १ कांक्षे च
राजनि० । विश्वदेवभेदे पुं० “उष्णीनाभो नभोदय वि-
श्वायुर्दीप्तिरेव च” भा० अ० ८१ अ० । विश्वदेवोक्तौ ।

दीप्तिक स्त्री दीप्त्रा कायति कै-क । दुग्धपाषाणदृष्टे
राजनि० ।

दीप्तिमत् पुं दीप्तिरस्यस्य मतप् । दीप्तिवृत्ते “तद्वोष्मि
शतधा भिन्नं ददशे दीप्तिमशुखम्” रघुः । उदक्स्थो
दीप्तिमान् स्थूलो जयो यास्येऽपि यो वली” सू० सि०
“दिवश्चतुर्भूर् रतिदीप्तिमङ्गिर्नक्तं यद्देवैरिन्द्रमदीप्तेः”
भा० क० ६४ अ० । कणादस्य सत्यभामायां जातेऽपुत्रभेदे
पुं० लक्षणेऽप्युपक्रमे “जन्तिरे सत्यभामायां भातुर्गो-
मवरः क्षुपः । रोहितो दीप्तिमांश्चैव ताम्रजाश्चो जना-
लकः” हरिवं० १६२ अ० ।

दीप्तिद न० दीप्तिमुदकं यत् उदक्स्थोऽप्युपक्रमः । तीर्थभेदे
“गच्छ पुत्र ! नदीं पुण्यां वधूसरकृताह्वयाम् । तत्रोप-
सृज्य तीर्थेषु पुनर्वपरापस्वसि । दीप्तिदं नाम तत्तीर्थं
यत् त्वे प्रपितामहः । शृणुर्देवयुगे राम ! तत्प्रवातुर्त्तमं
तपः । तत्तथा कृतवान् रामः कौन्तेय ! वचनात् पितुः”
भा० व० ८६ अ० [कान्तमणौ (यातसी) राजनि० ।

दीप्तिपल पुं दीप्तेः सूर्यकरसंज्ञात् ज्वलितः उपलः । सूर्य-